

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010364
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120010364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2020, v trestnej veci obžalovaného A. G. za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.06.2020, sp. zn. 5T/9/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. G., nar. XX.XX.XXXX vo Y., trvale bytom D., D., XXX/XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS I. I., D. X,

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 4 per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.04.2020, sp.zn. 4T/29/2020, právoplatného dňa 16.05.2020, ktorým mu bol za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a uvedených povinností podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. G. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. pretože

dňa 27.11.2017 v I. I. ako sprostredkovateľ v priestoroch notárskeho úradu O.. Z. O. na ul. O. D.. X, s vopred pojatým úmyslom získať neoprávnené finančné prostriedky dohodol pôžičku na dobu šiestich mesiacov formou zábezpeky kúpno-predajnou zmluvou nehnuteľnosti vedenej na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. D., Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor, v zastúpení svojho otca A. G., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, D., ako vlastníka, a to bez jeho vedomia, od U.. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, E. T. XXX/XX, E., vo výške 135.000,- Eur, ktorý mu 27.11.2017 v I. I. dohodnutú finančnú hotovosť 135.000,- Eur previedol zo svojho osobného účtu zriadeného v peňažnom ústave Z. I. a.s., pobočka I. I., B. XX, IBAN:S XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet IBAN:S V. XXXX XXXX XXXX XXXX peňažného ústavu J. I. a.s., ktorý A. G. deklaroval ako účet svojho otca A. G., a to ešte pred podpisom kúpnej zmluvy, pričom kupujúcemu U.. Z. A. neuviedol, že už predmetnú nehnuteľnosť predal U. A., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXXX/XX Y., kedy Okresný úrad Zvolen, katastrálny odbor, na základe vykonaného vkladu 14.12.2017 vydal rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXX v k.ú. D. na U. A., čím U.. Z. A. uviedol do omylu a peniaze mu do dnešného dňa nevrátil a spôsobil mu tak škodu vo výške 135.000,- Eur.

Za to bol obžalovanému podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2,3, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený v trestnom rozkaze Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 4T/29/2020 zo dňa 30.04.2020, právoplatným dňa 16.05.2020 výrok o treste, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, teda sa zrušili, vzhľadom na to, že boli vyššie uvedeným zrušením obnovené, aj výroky o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/67/2019 zo dňa 30.05.2019, právoplatným dňa 05.11.2019 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Poprad sp.zn. 4T/67/2019 zo dňa 23.08.2019, právoplatným dňa 06.11.2019. Uvedené zrušenia sa netýkali výrokov o náhradách škody.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu jeden rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenému U.. Z. A. náhradu škody vo výške 135.000,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.07.2020, a to proti výroku o treste.

Trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, považoval totiž za neprimerane prísny, pričom poukázal na zákonné ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Zdôraznil, že k spáchaniu trestného činu sa priznal, oľutoval ho, navyiac na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine v celom rozsahu. Okresný súd ustálil u neho dve poľahčujúce okolnosti bez zistenia priťažujúcich okolností, a preto aj zvažoval mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Celkovo však takýto postup ne zvolil, keďže mu ukladal súhrnný trest za päť skutkov, vzhľadom na predchádzajúce tri odsúdenia. Túto skutočnosť on nespochybnil, ale dal do pozornosti, že všetky tri predchádzajúce odsúdenia boli za skutky, ktoré spáchal až po skutku, ktorý bol predmetom tohto konania, v dvoch prípadoch išlo o prečin a v jednom prípade o zločin. Najzávažnejším bol preto obzvlášť závažný zločin, za ktorý bol stíhaný v tomto trestnom konaní, za ktorý je stanovená trestná sadzba 10 až 15 rokov. V tejto trestnej veci bol vzatý aj do väzby, ktorá trvala už takmer 6 mesiacov a bola pre neho dostatočným ponaučením do budúcnosti.

Okrem toho poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017, sp.zn. Tpj 55/2016, z ktorého vyplýva, že obžalovanému, ktorý uzná vinu na hlavnom pojednávaní, po prijatí jeho vyhlásenia súdom, možno mimoriadne znížiť trest použitím analógie podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tak, ako pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste.

Záverom zhrnul všetky uvedené okolnosti, zdôraznil, že si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, ako aj jeho následky. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, že aplikuje inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloží mu primeraný trest na dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za správny a zákonný, pričom trest mu bol uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Poškodený uviedol, že hoci nemá právo vyjadrovať sa k výške trestu, nesúhlasí s tým, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. v čo najnižšej možnej výmere.

Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu jeho obhajcu, spáchanie trestného činu ešte raz oľutoval a prítomnému poškodenému sa ospravedlnil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia ako obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm.

a) Tr. zák., keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, boli v súlade so zákonom, pričom následne odpovedal na všetky Trestným poriadkom stanovené otázky kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Keďže odvolanie nebolo následne podané žiadnou z procesných strán ani proti výrokom o uloženom ochrannom opatrení a o náhrade škody, aj tieto už nadobudli právoplatnosť.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko trest uložený obžalovanému považoval za neprimeraný, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil, následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal za to, že okresný súd predovšetkým pochybil, keď neaplikoval ust. § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam ako sa toho domáhal obžalovaný a taktiež neprihliadol v dostatočnom rozsahu na výšku spôsobenej škody poškodenému.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovanému poľahčovali dve okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák. (t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a taktiež, že sa k jeho spáchaniu priznal a úprimne ho oľutoval). Naproti tomu nesprávne konštatoval, že u obžalovaného neexistovala žiadna priťažujúca okolnosť, pretože obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za štyri trestné činy (obzvlášť závažný zločin, zločin a dva prečiny), teda obžalovanému priťažovala okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (t.j., že spáchal viac trestných činov). Uvedené pochybenie však odvolací súd nemohol napraviť, keďže odvolanie podal len obžalovaný, pričom takáto zmena by bola v jeho neprospech, čo je podľa § 322 ods. 3, druhá veta Tr. por. vylúčené (tzv. zákaz reformatio in peius). Za takejto situácie krajský súd vychádzal z toho, že poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v pomere 2:0, preto sa znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. o jednu tretinu. Zároveň zobral do úvahy, okrem pomeru, aj na mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

Keďže obžalovaného odsudzoval za obzvlášť závažný zločin, ktorý spáchal skôr ako mu bol súdom prvého stupňa doručený trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.04.2020, sp.zn. 4T/29/2020, právoplatný dňa 16.05.2020, ktorým mu bol za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zároveň mu boli uložené tam uvedené povinnosti podľa § 51 ods. 4 Tr. zák., ukladal mu súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. Z tohto dôvodu došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody za najprísnejší z trestných činov o jednu tretinu, v konečnom dôsledku mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody od 10 rokov do 18 rokov a 4 mesiacov.

Pri určení výmery trestu odňatia slobody však bolo potrebné prihliadnuť tiež na vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktoré urobil v tejto trestnej veci, a to, že pri všetkých troch predchádzajúcich odsúdeniach boli jeho trestné veci skončené trestnými rozkazmi. Vychádzajúc z vyššieho uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR by bolo z tohto dôvodu možné, uplatnením analógie, mimoriadne znížiť trest podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavovalo hranicu 6 rokov a 8 mesiacov. V prospech obžalovaného vyznievala i skutočnosť, že všetky trestné činy spáchal skôr ako bol prvýkrát súdom trestaný (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo dňa 30.05.2019, sp.zn. 5T/67/2019).

Ďalšou významnou skutočnosťou pre zníženie výmery uloženého trestu odňatia slobody bolo aj to, že obžalovaný síce spôsobil svojím konaním poškodenému škodu veľkého rozsahu (135.000,- Eur), ktorá však presahovala najnižšiu hranicu takejto škody len o 2.000,- Eur (škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej 133.000,- Eur), pričom, ak by spôsobil svojím konaním len značnú škodu, v takom prípade by mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov (zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák.).

Vzhľadom na tieto skutočnosti obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody nad dolnou hranicou mimoriadne zníženej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov.

Keďže obžalovanému bol ukladaný trest ako páchatelovi aj obzvlášť závažného zločinu, mal byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Prihliadajúc na celkovú závažnosť trestných činov, ale aj na mieru narušenia obžalovaného, ktorý sa už po prvom odsúdení nedopúšťal trestnej činnosti, pričom doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, mal za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v inom stupni stráženia, a preto ho zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, čo považoval za dostačujúce.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z posledného z trestných rozkazov, ktorými bol obžalovaný odsúdený a ktorým mu bol uložený vyššie uvedený spoločný trest odňatia slobody za všetky predchádzajúce trestné činy. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov. Na obžalovaného bude súčasne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pôsobiť aj ochranné opatrenie - uložený ochranný dohľad na jeden rok.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.